

سوچور زدن

نخهای بخیه

از نظر ساختاری دو نوع تک رشته ای و چند رشته ای و از نظر جنس به دو نوع قابل جذب و غیر قابل جذب تقسیم میشوند. همچنین نخها از نظر قطر نیز شماره بندی میشوند سوزنهای بخیه به دو شکل مستقیم و خمیده تقسیم شده که نوع خمیده آن به شکلهای Cut (با سطح مقطع مثلثی) و Round (با سطح مقطع دایره ای) است.

انواع بخیه

بسته به نوع زخم با روشهای مختلفی میتوان زخم را بخیه کرد دو روش کاربرد بیشتری دارد شامل

۱- بخیه ساده مجزا simple separated or interrupted suture

این نوع ساده ترین بخیه بوده و روش مناسبی برای دوختن زخمهایی است که تحت کشش قرار دارند در این روش سوزن از فاصله نیم سانتیمتری یکی از لبه های زخم بطور عمودی وارد پوست شده و در عمق مسیر نیمه بیضی را طی کرده تا از قسمت عمقی لبه خارج شود پس از آن سوزن مجدداً با پنس گرفته شده و از عمق لبه دیگر زخم عبور داده و بطور قریبه از لبه زخم خارج میشود بایستی توجه داشت که پهنای بخیه در عمق بیشتر از پهنای بخیه در سطح پوست باشد اگر پهنای بخیه در سطح بیشتر از عمق باشد پس از گره زدن بخیه باعث برگشتن لبه های زخم بداخل خواهد شد اگر زخم بسیار عمیق باشد (عمق بیشتر از یک سانتیمتر) باید بافت زیر جلدی بطور جداگانه با نخ قابل جذب دوخته و شد

گره فقط به اندازه ای باید محکم بسته شود که لبه های بریدگی در تماس با هم باشند و فشرده نشوند زیرا پس از چند ساعت با بروز ادم برجسته شده و باعث تشدید اسکار میشود فاصله بین بخیه ها بهتر است حدود نیم سانتیمتر باشد و تمامی گره ها در یکی از طرفین زخمها (ونه در خط وسط قرار گیرد)

در مورد بریدگیهای طویل ابتدا یک بخیه در وسط بزنیید و سپس دو طرف آن را به فواصل معین تقسیم نموده و بخیه کنید و بعد از آن بقیه بخیه های تکمیلی را بزنیید

۲- بخیه پیوسته ساده simple continuous suture

این نوع بخیه در دوختن بریدگیهای وسیع فاسیایا و بافتها یعمقی که از نظر زیبایی (برجا گذاردن اسکار) مهم نیست و نیاز به دوختن سریع وجود دارد نظیر بیمار با ترومای متعدد و بریدگی پوست سر استفاده میشود در این روش بریدگی بطور پیوسته دوخته میشود

در اکثر بخیه های جلدی بهتر است تا ۲۴ ساعت از تماس زخم با آب خودداری شود ولی پس از آن همانند پوست سالم عمل میشود(البته بر حسب نوع عمل انجام شده نیزممکنست تا چند روز ویا تا زمان ترمیم ویا کشیدن بخیه لازم شود زخم د ر تماس با آب قرار نگیرد

کشیدن بخیه:

بعنوان یک اصل کلی هرچه بخیه کمتر در محل بماند اسکار حاصل نیزظریف تر خواهد و کشیدن بخیه بستگی به قدرت ترمیم پوست محل دارد زمان مناسب برای کشیدن بخیه ها در نواحی مختلف بصورت زیر است:

صورت وگردن: در روز دوم یا سوم بخیه یک درمیان کشیده شده و مابقی در روز چهارم یا پنجم تنه:روز ۷ تا ۱۰

اندام: بر حسب ضخامت محل ،میزان خونرسانی ومیزان کشش وارد بر زخم روز ۷تا۱۴ (کف پا) متفاوت است

روش کشیدن بخیه :

اصل کلی در رابطه با کشیدن بخیه این است که هیچ قسمتی از نخ که در بیرون پوست قرار دارد ازداخل پوست عبور نکند.

برای این منظور ابتدا محل بخیه با الکل یا بتادین شسته شده واگر روی بخیه ها دلمه خشکیده وجود دارد با آب اکسیژنه برداشته میشود سپس سر بخیه با پنس بلند شده وانگاه به کمک قیچی یا تیغ جراحی نخ درست در محل ورودش بداخل پوست بریده می شود وسپس با کشیدن ظریف نخ بطرف سر بریده شده بخیه بیرون کشیده میشود.